

сестра са възползувале отъ гореказанните произшествия и обявили на бѣлгарскиятъ повѣлителъ, че само вѣрованието въ истинниятъ богъ е въ състояние да отстрани сичките тие нещастия. Когато Борисъ повѣрвалъ, то бѣдствията са свършили и Бѣлгария оживѣла. Нѣкои грѣцки лѣтописци разказватъ за това събитие слѣдующето. Борисъ повикалъ въ своятъ дворецъ Методия много по-рано отъ своето крещение. Методий билъ живописецъ, и Борисъ му заповѣдалъ да украси кѣщата му, т. е. да напише по стѣните ѳ ловджие и различни животни, защото той е билъ страстенъ ловѣцъ. Намѣсто звѣрове и птици, Методий исписалъ страшниятъ сѣдъ, който подѣйствувалъ на Бориса и накаралъ го да спаси душата си и да са скрие отъ небесниятъ огнь. Ако въ тие два разказа и да съществува много измислено, но ние не можеме да се не съгласиме, че Методий е живѣлъ въ бѣлгарскиятъ дворецъ преди крещението на царьтъ и че е ималъ кого да поучава и кого да наставлява. Ние казахме вече, че народътъ е принялъ християнската вѣра много по-рано отъ своятъ повѣлителъ. Крещението на бѣлгарскиятъ царъ станало тѣжественно. Борисъ испроводилъ въ Цариградъ свои посланници и явилъ на императора Михаила, че желае да са крѣсти и да заключи съ грѣците вѣченъ миръ. Ако византийските лѣтописци и да ни разказватъ, че Борисъ е билъ принуденъ да заключи миръ съ императорьтъ и да приѣме християнската вѣра отъ страхъ, т. е. че той е мислилъ чрезъ това да са избави отъ прислѣдованията на грѣцкото оръжие, но ние имаме достаточнo факти да мислиме, че и това извѣстие